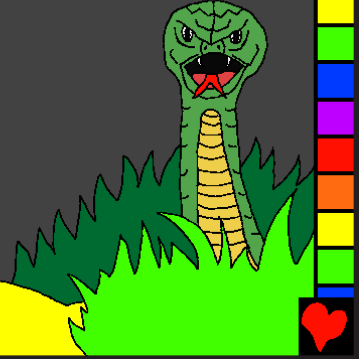

माणसाच्या दुःखाची सुरुवात

यांनी लिहिलेले: Edward Hughes
द्वारे सचित्र: Byron Unger; Lazarus
Alastair Paterson

द्वारे अनुवादित: www.christian-translation.com
द्वारे रुपांतरित: M. Maillot; Tammy S.

६० पैकी २ गोष्ट

M1914.org

Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada

परवाना: तुम्हाला ही कथा कॉपी करण्याचा किंवा मुद्रित करण्याचा अधिकार आहे,
जोपर्यंत तुम्ही ती विकत नाही.

देव जाणतो की आपण वाईट गोष्टी केल्या
आहेत, ज्याला तो पाप म्हणतो. पापाची शिक्षा मृत्यू आहे.

देव आपल्यावर इतके प्रेम करतो की त्याने त्याचा
पुत्र येशू, वधस्तंभावर मरण्यासाठी आणि आपला दंड भरण्यासाठी
पाठवले. येशू जिवंत आला आणि स्वर्गात परत गेला! आता देव
आपल्या पापांची क्षमा करू शकतो.

जर तुम्हाला तुमच्या पापांपासून दूर जायचे असेल तर देवाला हे
सांगा: प्रिय देवा, माझा विश्वास आहे की येशू माझ्यासाठी मेल्या आणि
आता पुन्हा जिवंत आहे. कृपया माझ्या जीवनात या आणि माझ्या
पापांची क्षमा कर, म्हणजे मला आता नवीन जीवन मिळू शकेल आणि
नंतर कायमचे तुझ्याबरोबर राहू शकेल. मला तुमच्यासाठी तुमचे मूल
म्हणून जगण्यास मदत करा. आमेन. योहान ३:१६

बायबल वाचा आणि दररोज देवाशी बोला!

भतरी

Bhatri

देवाने सर्व काही केले! जेव्हा देवाने पहिला
मनुष्य आदाम बनवला तेव्हा तो त्याची पत्नी
हव्वासोबत ईडन गार्डनमध्ये राहत होता.

ते देवाची आज्ञा पाळण्यात आणि
एक दिवसापर्यंत त्याच्या
उपस्थितीचा आनंद घेत होते.

"देवाने तुम्हाला प्रत्येक झाडाचे फळ खाऊ नका असे सांगितले आहे का?" सर्पाने हव्हेला विचारले. "आम्ही प्रत्येक फळ खाऊ शकतो पण एकच," तिने उत्तर दिले. "जर आपण ते फळ खाल्ले किंवा स्पर्श केला तर आपण मरतो." "तू मरणार नाहीस," सर्प हसला. "तुम्ही देवासारखे व्हाल." हव्हेला त्या झाडाचे फळ हवे होते. तिने नागाचे म्हणणे ऐकले आणि फळ खाल्ले.

3

हव्हेने देवाची आज्ञा मोडल्यानंतर तिने आदामालाही फळ खाण्यास नेले. आदामाने म्हणायला हवे होते, "नाही! मी देवाच्या वचनाची अवज्ञा करणार नाही."

4

जेव्हा आदाम आणि हव्हेने पाप केले तेव्हा त्यांना माहित होते की ते नग्न आहेत. अंजीराची पाने एंघ्रनमध्ये शिवून, त्यांनी स्वतःला झाकले आणि देवाच्या उपस्थितीपासून झुडुपात लपले.

5

संध्याकाळच्या थंडीत देव वागेत आला. आदाम आणि हव्हेने काय केले हे त्याला माहित होते. अँडमने हव्हेला दोष दिला. इव्हने सर्पाला दोष दिला. देव म्हणाला, "साप शापित आहे. मुलं झाल्यावर स्त्रीला वेदना होईल." "आदाम, तू पाप केल्यामुळे, पृथ्वीला कोटेरी झाडे आणि कोटेरी झुडुपांनी शाप दिला आहे. तुझे रोजचे अन्न मिळविण्यासाठी तू कुठ आणि घाम गाळशील."

6

देवाने आदाम आणि हव्वा यांना अदमूत वागेतून बाहेर काढले. त्यांनी पाप केल्यामुळे ते जीवन देणार्या देवापासून वेगळे झाले!

7

त्यांना बाहेर ठेवण्यासाठी देवाने ज्वलंत तलवार बनवली. देवाने आदाम आणि हव्हेसाठी कातडीचे आवरण बनवले. देवाने कातडे काढून नेले?

8

हाबेलच्या भेटीवर देव खूश झाला.

9

काइनच्या भेटीवर देव खूश झाला नाही. काईनाला खूप राग आला. पण देव म्हणाला, "जर तुम्ही योग्य ते केले तर तुमचा स्वीकार होणार नाही का?"

10

काईनाचा राग काही सुटला नाही. काही वेळाने शेतात त्याने हाबेलवर हल्ला केला - आणि त्याला ठार मारले!

11

देव काईनाशी बोलला. "तुझा भाऊ, हाबेल कुठे आहे?" "मला माहित नाही," केन खोट बोलला. "मी माझ्या भावाचा रखवालदार आहे का?" देवाने काईनची शेती करण्याची क्षमता काढून घेऊन त्याला भटक्या बनवून शिक्षा केली.

12

काइन परमेश्वराच्या समोरून निघून गेला. आदाम आणि हव्वा यांच्या मुलीशी त्याचे लग्न झाले होते. त्यांनी एक कुटुंब वाढवले. लवकरच, केनच्या नातवंडांनी आणि नातवंडांनी त्याने स्थापन केलेले शहर भरले.

13

दरम्यान, आदाम आणि हव्वा यांचे कुटुंब झपाट्याने वाढले. त्या दिवसांत लोक आजच्यापेक्षा जास्त काळ जगत होते.

14

जेव्हा तिचा मुलगा सेठचा जन्म झाला तेव्हा हव्वा म्हणाली, "देवाने मला सेठला हाबेलच्या जागी दिले." सेठ 912 वर्षे जगले आणि अनेक मुले होती.

15

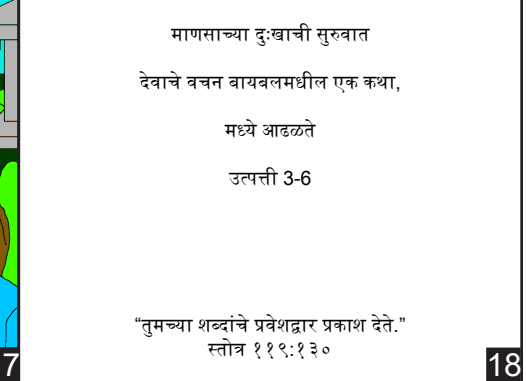
जगात, लोक अधिकाधिक दुष्ट होत गेले कारण एक पिढी दुसऱ्याच्या मागे गेली. शेवटी, देवाने मानवजातीचा नाश करण्याचा निर्णय घेतला आणि सर्व पशू आणि पक्षी. देवाला पश्चात्ताप झाला की त्याने माणूस बनवला. पण एका माणसाने देवाला प्रसन्न केले...

16

हा मनुष्य नोहा होता. सेठचा वंशज, नोहा नीतिमान आणि निर्दोष होता. तो देवाबरोबर चालला. त्याने आपल्या तीन मुलांनाही देवाची आज्ञा पाळण्यास शिकवले. आता देवाने नोहाला अतिशय विचित्र आणि खास पद्धतीने वापरण्याची योजना आखली!

17

माणसाच्या दुःखाची सुरुवात देवाचे वचन बायबलमधील एक कथा, मध्ये आढळते उत्पत्ती 3-6

"तुमच्या शब्दांचे प्रवेशद्वार प्रकाश देते." स्तोत्र ११९:१३०

18